

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2014 r. – Wine in Black przeciwko OHIM – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)

(Sprawa T-420/14)

(2014/C 303/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wine in Black GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Bauer i V. Ahmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Quinta do Noval – Vinhos, SA (Pinhão, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 marca 2014 r. w sprawie R 1601/2013-1 w całości;
- obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej i drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Wine in Black” dla towarów i usług z klas 33, 35 i 42 – zgłoszenie nr 1 094 907

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Quinta do Noval – Vinhos, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „NOVAL BLACK” dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2014 r. – Viscas przeciwko Komisji

(Sprawa T-422/14)

(2014/C 303/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Viscas Corporation (Tokio, Japonia) (przedstawiciel: adwokat J.F. Bellis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w części, w jakiej stwierdzono w niej popełnienie naruszenia w okresie od 1 października 2001 r. do 28 stycznia 2009 r.;

- uchylenie nałożonej na nią grzywny lub obniżenie kwoty tej grzywny; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej decyzji strona skarżąca domaga się stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C(2014) 2139 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie AT.39610 – Kable elektryczne.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów:

1. Zarzuty pierwszy i drugi, w których twierdzi, że Komisja popełniła błąd, stwierdzając udział skarżącej w naruszeniu obejmującym okres od 1 października 2001 r. do 28 stycznia 2009 r.
2. Zarzuty trzeci i czwarty, w których twierdzi, że zastosowanie przez Komisję pkt 18 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien⁽¹⁾ narusza zasady proporcjonalności oraz równej ochrony, ponieważ i) uprzywilejowuje w nieproporcjonalny sposób europejskich producentów kabli elektrycznych oraz ii) ignoruje istotne różnice w udziale poszczególnych producentów w popełnieniu naruszenia.
3. Zarzut piąty, w którym twierdzi, że Komisja popełniła błąd, przypisując skarżącej wartość sprzedaży zrealizowanej przez jej udziałowców do celów ustalenia wysokości grzywny podlegającej wymierzeniu.
4. Zarzut szósty, w którym twierdzi, że Komisja błędnie zwiększyła część wartości sprzedaży podlegającej uwzględnieniu na podstawie połączonych udziałów stron w rynku.
5. Zarzut siódmy, w którym twierdzi, że Komisja popełniła błąd, nie stosując obniżki kwoty grzywny z tytułu okoliczności łagodzących.
6. Zarzut ósmy, w którym strona skarżąca wnosi do Sądu o skorzystanie z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania i znaczne obniżenie kwoty grzywny, która została na nią nałożona.

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2014 r. – ClientEarth przeciwko Komisji

(Sprawa T-424/11)

(2014/C 303/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, F. Heringa i J. Wolfhagen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej udzielenia skarżącemu dostępu do dokumentów wnioskowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, doręczonej skarżącemu w piśmie z dnia 3 kwietnia 2014 r. o sygnaturze SG.B.4/LR/rc – sg.dsg2.b.4(2014) 1028887;